

свѣтлинѣ-тѣ си е най-хубаво нѣщо, нѣ не е и кога-то гори кжца, както казва пословици-та: *огнь-шѣ и вода-ша сѣ добри слугы, нѣ сѣ зли господари*. За гасеніе огнь Богъ ни далъ водѣ-тѣ. Слѣдователно кога ные употрѣбваме водѣ-тѣ срѣщу огня, то защо да не употрѣбиме и желѣзо-то противъ грѣмотевици-тѣ? На свѣта нѣма зло, противъ което да не е далъ Богъ и срѣдства за да ся упазимъ; само ни остая да изнаимѣримъ тѣя срѣдства и тѣж помощъ, та съ благодареніе да живѣемъ. И тѣй, кой-то отъ слѣпа-тѣ си глупость прѣзира тѣя срѣдства, той прѣзира Божіи-ты дарбы; и не е грѣхота, ако Божіе-то праведно наказаніе постигне такъвъ, кому-то или было кжца-та изгорѣла, или грѣмъ го трѣснѣлъ.

Мнозина повѣрвали тѣж разумнѣ расказѣ. А другы тѣпоумни и надути незимали за нищо Бояновы-ты думы, и никакъ ся не вдавали, че той можѣлъ да разбира отъ тѣхъ пѣ-вече нѣщо. Тѣ ся срамували да ся искажаютъ, че сѣ глупави, и че не знаѣтъ нищо; и всякакъ ся напѣвали да облѣкѣтъ глупость-тѣ и неразумѣніе-то си съ мѣдрость.

Намѣсто покойный-тѣ старый попъ поставили другъ. Тѣй новозбранный попъ Златанъ, кой-то былъ около двадесѣтъ и седемъ години, дошѣлъ въ село-то.

Хей! Хей! викали нѣкон отъ старѣи-ты: та защо ни е това дѣте? Чърковно-то настоятелство ако нѣма никакъвъ законъ, то не трѣбва да ны съблѣзнява въ нашій-тѣ законъ, нѣ нека ни прати за попъ нѣкой добръ човѣкъ, кой-то да има и години и наукѣ. Другы пакъ казвали: и попъ-тѣ е отъ новѣ-тѣ модѣ. Боже прости ны! та кога земе да проповѣда, така просто си приказва като насъ, и можешъ всичко да му разберешъ. Това нищо не струва. Той трѣбва оце да ся учи, че не е испеченъ добръ. Нашій-тѣ старый попъ ешъ нѣмаше, той бѣше ученъ човѣкъ. Богъ да го прости! Той много хубаво и учено приказваше, и тѣй глѣбоко що-то рѣдко отъ насъ нѣкой му разбираше, кога-то земеше да проповѣда по чѣсъ, чѣсъ и половниѣ. Да ти е мило и драго да го слушаешъ, когато приказваше за рѣя и пѣкло-то, за Вѣрѣ-тѣ и исповѣдъ-тѣ. Трети пакъ казвали: така е Бога ми, нашій-тѣ покойный попъ бѣше човѣкъ. Той когато ся качѣше на амвона, или стоеше прѣдъ олтаря, имаше човѣкъ що да види у него-тѣ снажнѣсть и шишкавниѣ; ами тоя сега